А ось казка про Алісу Падальницю, що завжди і всюди падала.

Зібрався якось дідусь з нею в парк на прогулянку. Кличе:

— Алісо! Де ти?

— Я тут, дідусю!

— Де "тут"?

— У будильнику.

Відкрила вона з цікавості задню кришку будильника і незчулась, як опинилася між коліщатами і пружинками. А коліщатка крутяться, цокають; тож довелося їй перестрибувати з однієї осі на другу, поки не знайшла спокійної місцини.

Іншого разу кличе дідусь Алісу снідати:

— Алісо, де ти? Алісо!

— Я тут, дідусю!

— Де "тут"?

— Тутечки, в пляшці. Я хотіла пити і впала всередину.

Бідолашна Аліса з сили вибилася, борсаючись у воді...

Їй дуже пощастило, що минулого літа вона побувала в Сперлонго й там навчилась плавати по-жаб'ячому.

— Стривай, зараз я тебе витягну.

Дідусь опустив у пляшку мотузочок. Аліса вхопилась за нього і спритно видряпалась наверх, бо була доброю гімнасткою.

А ще одного разу Аліса кудись зникла., Шукав її і дідусь, шукала й бабуся, шукала тітка, і сусідка, яка щодня приходила читати дідусеву газету, бо шкодувала сорок лір, та все марно.

— Скоро вже й батьки з роботи вернуться. Як не знайдемо, то буде нам лихо,— бідкалась злякана бабуся.

— Алісо, де ти? Алісо!

Ніякої відповіді. Аліса не могла відповісти, бо пішла була на кухню, залізла з цікавості в шухляду, де лежали скатерки та серветки, і там задрімала. Хтось засунув шухляду, не звернувши уваги на Алісу. Дівчинка прокинулась у темряві. Але не злякалася, бо якось була залізла в кран, а там теж темно.

"Ось почнуть готувати вечерю,— міркувала Аліса,— тоді вже відсунуть шухляду".

Та ніхто про вечерю й не думав, бо ж Аліса пропала. Батьки вернулися з роботи й ну гримати на діда й бабу.

— Ось як ви її пильнуєте!

— Наші діти не залізали в крани,— заперечували дід з бабою,— за наших часів діти падали тільки з ліжка й набивали собі гулі на лобі.

Нарешті Алісі набридло чекати. Просунулась вона крізь скатерки на дно шухляди й загупала ногою: гуп! гуп! гуп!

— Стривайте,— сказав тато,— хтось стукає.

Гуп! Гуп! Гуп! — кликала на допомогу Аліса.

Скільки радості було, коли Алісу віднайшли! Та дівчинка зараз же залізла в татову кишеню, і перше ніж її витягли, встигла заляпати обличчя пастою з кулькової ручки.